

מסכת אהלוֹת

פרק יז

א. החרוש את הקבר, הרי זה עוזשה בית הפָרָס. עד כה הוא עוזשה. מלא מענה מאה אמה, בית ארבעת סאים. רבי יוסי אומר, בית חמיש, בטור. ובמעלה, נתן רביע כרישנים על ברך המחרשה, עד מקום שיצמחו שלשה כרישין זו בצד זו, עד שם הוא עוזשה בית הפָרָס. רבי יוסי אומר, בטור ולא במעלה:

ב. קיה חורש והטיח בסלע או בגדיר או שבער המחרשה, עד שם הוא עוזשה בית הפָרָס. רבי אלעזר אומר, בית פָרָס עוזשה בית פָרָס. רבי יהושע אומר, פעים עוזשה, פעים איננו עוזשה. כיצד. חרש חצי מענה, וחור וחרש חציה, וכן האחדין, הרי זה עוזשה בית פָרָס. חרש מלא מענה, חור וחרש ממנה ולחות, איננו עוזשה בית פָרָס:

ג. החרוש מלא מיא, מצבירת העצמות, משדה שאבד הקבר בתוכה, או שנמצא בה קבר, החרוש את שאינו שלו, וכן נכרי

שְׁחַרְשׁ, אֵינוֹ עוֹשֶׂה אֹתָה בֵּית פְּרָס, שְׁאֵין בֵּית פְּרָס לְפּוֹתִים:

ד. **שְׁדָה בֵּית הַפְּרָס עַל גַּבֵּי טְהוֹרָה, שְׁטַפּוּ גִּשְׁמִים מִבֵּית פְּרָס לְטְהוֹרָה, אֲפָלוּ אֲדֻמָּה וְהַלְּבִינָה אוֹ לְבָנָה וְהַאֲדִימָה, אֵין עוֹשֵׂין אֹתָה בֵּית הַפְּרָס:**

ה. **שְׁדָה שְׁאָבֵד קָבֵר בַּתּוֹכָה, וּבָנָה בָּה בֵּית וְעַלְיָה עַל גַּבְיוֹ, אֲםַר הִיאָתָה פַּתְחָה שֶׁל עַלְיָה מִכֹּן כְּנֶגֶד פַּתְחָה שֶׁל בֵּית, עַלְיָה טְהוֹרָה. וְאִם לֹא, עַלְיָה טְמֵאָה. עַפְרָה בֵּית הַפְּרָס וְעַפְרָה חוֹצָה לְאָרֶץ שְׁבָא בִּירָק, מַצְטָּרְפִּין כְּחֻזְמָם הַמְּרַצּוֹפִים, דָּבְרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחַכְמִים אָמְרִים, עַד שְׁיִיחַה בָּمֶקְומָם אַחֲד כְּחֻזְמָם הַמְּרַצּוֹפִים. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, מַעֲשָׂה שְׁהִי אֲגָרוֹת בְּאֵת מִפְּלִינָה הֵם לְבִנֵּי כְּהָנִים גְּדוּלִים, וְהִי בָּהֶם כְּסָאָה וּכְסָאָתִים חֹתְמֹת, וְלֹא חָשַׁו לְקָם חַכְמִים מִשּׁוּם טְמֵאָה:**